

Nieuwsprijs

Juryrapport Nieuwsprijs 2016

De tweede editie van de Nieuwsprijs liet veel variëteit zien. De jury ontving zes inzendingen, waarvan één video, één podcast, twee artikelen voor internet en twee krantenartikelen die ook daadwerkelijk zijn gepubliceerd. We kregen verschillende genres voorgeschoteld en ook de onderwerpkeuze was heel divers. Het was kortom een voorrecht om in de jury te zitten. De meest nieuwswaardige verhalen van het afgelopen jaar kwamen aan onze ogen en oren voorbij; aangenomen dat inmiddels iedereen weet van het bestaan van de Nieuwsprijs en niet aarzelt om zijn buitengewone verhaal in te zenden.

Zeker is dat er onder studenten aarzeling bestaat om eigen werk in te sturen. Het is dan aan medestudenten of docenten om ze een duwtje in de rug te geven. Bescheidenheid is een deugd, maar als je nieuws wil halen moet je juist grenzen over. Die van jezelf en ook die van anderen. Soms moet je meer lezen dan je lief is of iets nóg een keer lezen. Soms moet je geduld hebben terwijl je eigenlijk zo snel mogelijk wil publiceren. Maar in alle gevallen moet je tot actie overgaan. Moet je de proef op de som nemen of de man of vrouw in kwestie opzoeken en de confrontatie aangaan.

Inzenders van de Nieuwsprijs bleven ook niet hangen. De één trok Limburg in om een serie podcasts te maken over het Limburgse medialandschap. Een moderne mediumkeuze en een productie met sterke bronnen. De ander klopte spontaan aan bij het asielzoekerscentrum toen bleek dat vluchtelingen daar negen maanden langer moesten verblijven dan de belofde zes. Het AD publiceerde het verhaal. Een derde had namens de Mediaredactie een interview met voormalig crimineel Martin Kok die een nieuw leven was begonnen als misdaadverslaggever. Eén student presteerde het om in het hol van de leeuw met een Trump-petje op de Amerikaanse verkiezingen te volgen en schreef een verbluffend goede analyse die de Volkskrant maar al te graag publiceerde. Twee tweedejaars hadden het lef om te onderzoeken of het mogelijk is om in Nederland op verschillende scholen gratis en voor niets colleges te volgen. Zoals het ook van durf getuigt om een ander licht te schijnen op pedofilie en in gesprek te gaan met een jongeman die seksuele gevoelens heeft voor kinderen.

Nee, geen van de inzenders is bang, een belangrijke voorwaarde om überhaupt nieuws te kunnen halen. Maar is het hen ook gelukt om informatie te brengen die zonder hun tussenkomst niet naar buiten was gekomen?

Sommige producties kregen nieuwswaarde door de actualiteit maar niet vanwege de feiten die de maker had opgediept. Zo werd voormalig crimineel Martin Kok kort na een gesprek met een studente van de fhj vermoord en was het plots zijn laatste interview. Andere producties waren razend interessant maar niet echt onthullend.

Eén productie voldeed zo'n beetje aan alle criteria. Het idee voor het onderwerp was ontstaan uit verwondering. Door vooronderzoek bleek dat er daadwerkelijk een verhaal inzate en vervolgens namen de studenten de proef op de som. De uitkomsten legden zij voor aan de betrokken partijen. Het is precies die houding en aanpak waardoor de jury heeft gemeend de Nieuwsprijs 2016 toe te kennen aan

Puck Veldhuizen en Thomas Weemaes.

Puck en Thomas maakten hun productie tijdens de Onderzoeksredactie in het tweede jaar. Zij vroegen zich af of je gewoon zou kunnen aanschuiven bij colleges op andere hogescholen en universiteiten en dus gratis zou kunnen studeren. Puck en Thomas wilden dat aan den lijve ondervinden. Eerst relaxt in grote collegezalen in Tilburg, Breda en Leiden en daarna tamelijk nerveus tijdens kleine werkcolleges aan de Radboud Universiteit Nijmegen. Echt ontspannen is het niet, dat stiekem studeren... Maar het kán en dus werden de diverse woordvoerders om reacties gevraagd. De coördinator van de Leidse hogeschool was onaangenaam verrast dat het mogelijk is om ongezien aan te schuiven. Daar moet in zijn ogen iets aan gedaan worden. De andere opleidingen waren verbaasd maar zijn niet van plan om maatregelen te nemen. Ook het ministerie van Onderwijs werd aan de tand gevoeld.

Wat niet onbenoemd mag blijven, is de manier waarop Puck en Thomas hun bevindingen uitspreken. Zij maken de kijker nieuwsgierig en bouwen de spanning steeds een beetje op. Beelden op locatie, afgewisseld met een aansprekende studiopresentatie, loodsen de kijker moeiteloos door het journalistieke proces.

Het is al met al een compleet item dat met flair en lef is gedraaid. Puck en Thomas tonen zich geïnformeerd, nieuwsgierig, kritisch en onverschrokken. De interviews achteraf zijn goed opgebouwd en houden de kijker en gesprekspartners in spanning. Je wil weten hoe dit afloopt.

Tilburg, 29 maart 2016

Manon van den Brekel (Eindhovens Dagblad), Jules Seegers en Monique van de Ven